

A fost Domnul Isus cu adevărat trei zile și trei nopți în inima pământului?

Verset călăuzitor: Matei 12.40

Matei 12.40: Pentru că, așa cum Iona a fost în pânțele peștelui celui mare trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

Uneori se pune întrebarea, cum de a stat Domnul Isus Hristos trei zile și trei nopți în inima pământului. Dificultatea este că vineri Domnul a fost răstignit și pus în mormânt și a înviat în prima zi a săptămânii. Cum ar fi putut atunci să stea trei zile și trei nopți în mormânt? Unii au încercat să demonstreze, ca o explicație, că Domnul a fost răstignit joi în loc de vineri, caz în care ar fi trecut tot timpul.

Dar să analizăm pe scurt mai jos, pe baza Scripturii, în ce zi a săptămânii Domnul a fost răstignit și îngropat. În Luca 23 găsim după relatarea despre răstignire, cum Iosif din Arimateea i-a cerut lui Pilat trupul lui Isus, cum L-a coborât și L-a așezat într-un mormânt nou (Luca 23.50-53). Apoi, versetul 54 spune: „Și era ziua Pregătirii și se însera spre sabbat.” „Ziua Pregătirii” era un termen pe care evreii îl foloseau în general pentru a se referi la ziua de dinaintea sabbatului săptămânal. În fiecare vineri era „zi de pregătire”, iar această vineri deosebită era ziua de pregătire a sabbatului din săptămâna Paștelui. De aceea citim în versetele următoare cum femeile, care L-au urmat pe Domnul Isus din Galileea, au venit și au văzut mormântul „și cum a fost pus trupul Său. Și, întorcându-se, au pregătit miresme și miruri. Și în sabbat s-au odihnit, după poruncă” (Luca 23.55,56). În continuare se spune: „În ziua întâi a săptămânii, dis-de-dimineață, ele au venit la mormânt, aducând miresmele. pe care le pregătiseră. ... și, intrând, n-au găsit trupul Domnului Isus” (Luca 24.1,3).

Din aceste versete reiese destul de clar că trupul lui Isus a fost pus în mormânt în ziua pregătirii, când începea sabbatul - adică atunci când se apropia amurgul -, și femeile au venit și au văzut cum au pus trupul Său. Apoi s-au dus și au pregătit miresme și miruri, și s-au odihnit în sabbat, adică a doua zi. Ziua care a urmat după aceea era prima zi a săptămânii, conform relatării. Femeile au venit foarte devreme dimineața la mormânt cu mirodeniile pe care le pregătiseră și au descoperit că Domnul Isus înviase din morți.

Toate acestea arată clar că răstignirea și înmormântarea Domnului au avut loc în vinerea noastră, cu o zi înainte de sabbatul evreiesc. După aceasta a urmat prima zi a noii săptămâni. Faptul că Ioan adaugă: „acea zi de sabbat era mare” (Ioan 19.31), nu schimbă faptul, că ziua următoare este numită în mod expres prima zi a săptămânii. Pentru că a fost sabbatul care a căzut în săptămâna Paștelui (săptămâna azimelor), ziua este numită o zi „mare” sau „înaltă”.

Așadar, Scripturile arată foarte clar că Domnul a fost pus în mormânt la sfârșitul zilei care a precedat sabbatul. Acum ajungem la întrebarea propriu-zisă: Cum a putut El să stea în mormânt trei zile și trei nopți, de vreme ce El a înviat în dimineața primei zile a săptămânii?

Evreii nu văd nicio dificultate în această chestiune, deoarece, conform metodei lor de numărare, o porțiune de zi este considerată ca o zi întreagă de 24 de ore. Cu toate că au găsit mereu scuze pentru respingerea lui Hristos, ei nu au contrazis niciodată, din câte știm noi, prezicerea Domnului că El va fi trei zile și trei nopți în inima pământului. Acest lucru este neobișnuit pentru noi, deoarece acest mod de numărare al evreilor și al lumii orientale ne este străin.

Așadar, Domnul nostru a zăcut în mormânt o parte din cele 24 de ore ale zilei a șasea, prin care trebuie înțeles timpul până vineri seara la ora 6. Apoi a venit ziua a șaptea în întregime, și urmează o parte din cele 24 de ore ale primei zile a săptămânii. Acesta este răspunsul la imaginea de trei zile și trei nopți la Iona (Matei 12.40). Ne putem întreba în continuare: Ce a înțeles poporul din acea vreme prin cuvintele Domnului? În Matei 27.62-64 găsim răspunsul. Acolo citim că preoții cei mai de seamă și fariseii au venit la Pilat a doua zi după înmormântarea lui Hristos și i-au zis: „Domnule, ne-am amintit că înșelătorul Acela, când era încă în viață, a spus: «După trei zile înviez». Poruncește deci ca mormântul să fie bine păzit până a treia zi.” Aceste cuvinte arată că și ei au înțeles spusele Domnului, că El va învia a treia zi, și nu după ce au trecut trei zile și trei nopți întregi.

Să mai notăm și 2 Cronici 10.5-12 ca un alt exemplu scripturistic a unei astfel de numărătoare. Acolo este vorba despre noul împărat Roboam și supușii săi din Israel: „El le-a zis: «Încă trei zile, și întoarceți-vă la mine ... Și Ieroboam și tot poporul au venit la Roboam a treia zi, cum spusese împăratul.” Același lucru se găsește în Estera 4.16; 5.1-5. Porunca împărătesei către poporul ei a fost: „postiți pentru mine și să nu mâncați și să nu beți trei zile, noapte și zi; și eu și tinerele mele vom posti în același fel.” Însă „a treia zi Estera a intrat în curtea interioară a casei împăratului; și după ce a primit har de la el, ea a pregătit o sărbătoare și i-a invitat pe împărat și pe Haman să vină la ea în aceeași zi.”

Cu aceasta încheiem micul nostru studiu despre o anumită dificultate în Biblia. Cu siguranță există și alte referințe pe care le-am putea studia spre folosul nostru. Noi avem încredere că aceste gânduri vor fi de ajutor cititorilor noștri și că ei pot simți din nou cât de adevărate sunt cuvintele poetului Psalmilor: „Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, argint curățit în cuptor de pământ, purificat de șapte ori.” „Legea Domnului este desăvârșită” (Psalmul 12.6; 19.7).